

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΙΑ' • ΤΕΥΧΟΣ 44^ο • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ὁκτώβριος-Δεκέμβριος
ΕΤΟΣ ΙΑ΄ – ΤΕΥΧΟΣ 44^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
E-mail: immkom@otenet.gr

ΣΤΥΝΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΤΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιονπόλεως
69150 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Χριστούγεννα 2024

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

05.

Ὁ δρόμος τῆς ἀγιότητος
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου

08.

Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης:
Ὁ προστάτης τῶν Νομικῶν
τοῦ Γ. Παρχαρίδη, Δικηγόρου, Ὑποψ. Διδάκτορος Δ.Π.Θ.

08.

Ἡ Ἀπελευθέρωση τοῦ Ἰάσμου
06 Ὁκτωβρίου 1920
τοῦ Ἰωάννη Μ. Μπακιρτζή,
Ἀναπληρωτῆ Καθηγητῆ Δ.Π.Θ.

17.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτη Ἀρσενίου Βασιλείου

«...Σοῦ ἐνανθρωπήσαντος
ἐκ τῆς Ἀγνῆς.
ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων
κατήργηται...»

Μὲ αὐτὸν τὸν στίχο ἀπὸ τὸν ὑπέροχο δοξαστικὸ ὕμνο τῶν Χριστουγέννων, διαπιστώνει ἡ μοναχὴ Κασσιανή, ἡ ὕμνωδός, μία ἀπὸ τὶς σημαντικότερες μεταβολές ποὺ ἐπιφέρει στὸ ἀνθρώπινο γένος ἡ Σάρκωση τοῦ Κυρίου μας.

Σὲ ἓναν κόσμο ποὺ μέχρι τότε ἀποθέωνε διάφορες θεότητες καὶ εἰδωλα, ἡ Ἐπιφάνεια τοῦ Παιδίου Ἰησοῦ γίνεται ἀφορμὴ κατάργησης ἐνὸς συγκριτιστικοῦ κοσμοειδώλου, γίνεται ἀφορμὴ διδαχῆς πίστεως στὸν Ἕνα καὶ ἀληθινὸ Θεό, ὁ Ὅποῖος προσλαμβάνει τὴν ἀνθρώπινη φύση, τὴν ἀγιάζει καὶ τὴ θεραπεύει ἀπὸ τὰ στίγματα τῆς ἁμαρτίας, τὰ ὁποῖα τὴν εἶχαν καταδικάσει σὲ αἰώνιο θάνατο. Ὁ Χριστὸς δίνει καὶ πάλι στὸν ἄνθρωπο τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιστρέψει μὲ ψυχὴ καὶ σῶμα στὸν Παράδεισο.

Αὐτὴ τὴ σωστικὴ εἴσοδο τοῦ Ἰησοῦ στὴν ἱστορία πανηγυρίζουμε σήμερα. Ὅμως! Τὰ εἰδωλα, ἡ πολυθεΐα καὶ τὸ κυρίαρχο κοσμοεἶδωλο ποὺ ἔχει δημιουργήσει ὁ σύγ-

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2024

χρονος, μεταθρησκευτικὸς καὶ μετανεωτερικὸς ἄνθρωπος, μᾶς προκαλοῦν τεράστια σύγχυση καὶ ἔτσι ὁδηγεῖται τὸ σκάφος τοῦ πολιτισμοῦ μας σὲ ἀχαρτογράφητα νερά.

Ἡ χιμαιρικὴ ἐπιδίωξη τοῦ κέρδους, ἡ ἐξουσία δίχως φραγμούς ἠθικῆς, ἡ ὑπερσυχυση τοῦ ἀδίκου ὡς δικαίου τοῦ ἰσχυροῦ, ἔχει δημιουργήσει ἐκρηκτικὲς καταστάσεις παγκόσμιας ἐμβέλειας. Δὲν ἀκοῦμε πλέον τὶς πολεμικὲς ἀπειλητικὲς ἱαχές ἀλλὰ τὸν θρῆνο, τὸν κλαυθμὸ καὶ τὸν πολὺ ὀδυρμὸ γιὰ τὶς δεκάδες χιλιάδες θυμάτων, βρεφῶν καὶ γυναικόπαιδων, στὶς πλησιόχωρες τῆς πατρίδας μας ἐστίες ἐντάσεων καὶ ἐνοπλων συγκρούσεων.

Ἡ μονοδιάστατη καὶ ἰδιοτελὴς ἀνάγνωση τῆς εἰρήνης, ὡς ἔννοιας καὶ ἐπιδίωξης μεταξὺ ἰσχυρῶν καὶ ἀδυνάτων, λειτουργεῖ ἀνασχετικὰ στὴν ἐμπέδωση τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, κι ἂς ἐπιμένουμε νὰ ψάλλουμε στὶς ἱερὲς ἀκολουθίες: «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς».

Ἐὰν δὲν κατανοήσουμε τὴ Γέννηση τοῦ Κυρίου μας ὡς καταλυτικὴ εὐκαιρία νὰ ἐργαστοῦμε ὅλοι μαζί καὶ καθένας ὡς πρόσωπο, μὲ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά του, προασπιζόμενοι τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης μὲ ἀγάπη, τῆς δικαιοσύνης μὲ ἐλευθερία καὶ τῆς ἐνότητας μέσα ἀπὸ τὴ σεβαστικὴ συμπερίληψη τῆς ἰδιοπροσωπείας προσώπων, λαῶν καὶ ἐθνῶν, ἐὰν δὲν σεβαστοῦμε τὸ θεῖο δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου στὴ ζωὴ, τότε ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων, τὰ ἐλλειμματικὰ κοσμοεἰδωλα, θὰ ταλαιπωροῦν στὸ παρὸν καὶ στὸ μέλλον τὸ ἥθος

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Φορητὴ εἰκόνα τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 15^{ου} αἰ., Βυζαντινὸ καὶ Χριστιανικὸ Μουσεῖο, Συλλογὴ Λοβέρδου.

καὶ τὸν πολιτισμὸ μας.

Σὲ τέτοιες συνθήκες ζωῆς ὁ Χριστὸς δὲν ἀναγεννᾷ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ εὐαγγελικός Του λόγος δὲν μπορεῖ νὰ καρποφορήσῃ στὶς καρδιές μας. Ὅχι γιατί Ἐκεῖνος δὲν τὸ ἐπιθυμεῖ ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ δικές μας ἐπιλογές τὸ ἀπαγορεύουν.

Σήμερα ὁμολογοῦμε ἐνωμένοι μέσα στὴ λειτουργικὴ μας σύναξη ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη! Ὅτι ἀνέτειλε γιὰ τὸν κόσμο τὸ φῶς τῆς γνῶσεως!

Ἄς φωτισθοῦμε ἀπὸ τὸ δικό Του φῶς, ὥστε ἡ ζωὴ καὶ ἡ πορεία μας νὰ ἀποκτήσουν οὐσιαστικὸ περιεχόμενο. Ἔτσι

καταργοῦνται μονομιᾶς τὰ ψευτοεἰδῶλα ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἀγιαστικὴ μας μεταμόρφωση.

Σὲ αὐτές τὶς ἐκκλησιοποιημένες συνθήκες τὸ Παιδίον Ἰησοῦς θὰ βρίσκει μόνιμο τόπο γέννησης, ἀναγέννησης καὶ ἀνάπαυσης: τὴν ἀγαπῶσα τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο καρδιά μας. Αὐτὴ νὰ Τοῦ δωρίσουμε ἔργα καὶ λόγῳ.

Εὐλογημένα Χριστοῦγεννα. Μὲ ἀγάπη καὶ εἰρήνη!

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεΐμων

Ὁ δρόμος τῆς ἀγιότητος

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος

Μέσα στὴν πορεία τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων συναντᾶμε πολλοὺς καὶ διάφορους ἀγίους μάρτυρες, Μεγαλομάρτυρες, ὁσίους, κληρικούς, λαϊκοὺς, ἄνδρες-γυναῖκες καὶ αἰσθανόμαστε δέος ἀπέναντί τους καὶ «φόβο», ὅταν ἀκοῦμε τὸν χαρακτηρισμὸ «Ἅγιος», γιατί τὸ θεωροῦμε κάτι πολὺ ὑψηλό. Καὶ εἶναι ὑψηλό, γιατί τὸ «Ἅγιος», μὲ τὴν ἀπόλυτη ἔννοια, ἀνήκει μόνον στὸν Θεό. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἅγιος, ὁ ἀναμάρτητος, ποὺ δὲν ἔχει μῶμον, κηλίδα. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε καὶ ἀδυναμίες καὶ πάθη καὶ ἐλαττώματα καὶ ὅμως λεγόμαστε Ἅγιοι, γιατί σχετιζόμαστε μὲ τὸν Θεό.

Ἕνας λόγος ποὺ κατευθυνόμαστε πρὸς τὴ δεξαμενὴ τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι γιὰ νὰ δώσουμε τὴν εὐκαιρία στὸν ἑαυτὸ μας νὰ πάρει τὰ διδάγματα, τὰ παραδείγματα καὶ τὰ μηνύματά τους. Γιατί οἱ Ἅγιοι ὡς ἄνθρωποι εἶναι γιὰ μᾶς τὰ πρότυπα τῆς ζωῆς μας. Εἶναι οἱ φάροι μας.

Εἶναι τὰ GPS ποὺ μᾶς δείχνουν τὸν δρόμο γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴ Βασιλεία Του. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, νὰ δοῦμε πῶς τὸ ὅρος τῆς ἀγιότητος εἶναι βατό, δὲν εἶναι ἄβατο. Εἶναι δύσβατο, ναί, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄβατο, μποροῦμε ὅλοι νὰ τὸ ἀνεβοῦμε, γιατί ἄλλοι πρὶν ἀπὸ μᾶς τὸ περπάτησαν καὶ τὸ ἀνέβησαν.

Τὸ «Ἅγιος» λοιπόν, μὲ τὴν ἀπόλυτη ἔννοια ἀνήκει μόνο στὸν Θεό, μὲ τὴ σχετικὴ ἔννοια εἶναι δικό μας. Εἶναι τῶν ἀνθρώπων ποὺ πιστεύουν στὸν Θεό, ποὺ ἀγαποῦν τὸν Θεό, ποὺ ἐλπίζουν στὸν Θεό

καὶ ὑπακοῦν στὰ παραγγέλματά Του. Τὸ «θέλημα τοῦ Θεοῦ» εἶναι «ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν»,¹ γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ἅγιος δὲν εἶναι ὁ ἀναμάρτητος, ἀλλὰ ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος ποὺ βρίσκεται στὸν δρόμο τοῦ καθ' ὁμοίωσιν. Ἅγιος εἶναι αὐτὸς ποὺ πίπτει καὶ σηκώνεται. Ὁ πεσμένος, ποὺ νικήθηκε καὶ λάσπωσε τὰ ἐνδύματα τῆς ψυχῆς του, καὶ προσπαθεῖ νὰ σηκωθεί, νὰ τὰ καθαρίσει καὶ νὰ προχωρήσει, κάνει πράξη ἁγιασμοῦ. Αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνει ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ θέλησή του καὶ μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτὸ νὰ μὴν ἀπογοστευόμαστε, νὰ μὴν τὰ χάνουμε, νὰ μὴν ἀπελπιζόμαστε καὶ νὰ μὴν πετοῦμε τὰ ἀπλὰ καὶ ἐγκαταλείπουμε τὸ πεδίο τῆς μάχης. Ὁ διάβολος αὐτὸ θέλει, νὰ μᾶς ρίξει στὴν ἀπελπισία καὶ στὸ σκοτάδι. Μᾶς ρίχνει σὲ διάφορα πάθη καὶ ἁμαρτήματα καὶ θέλει νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν ἀπογοήτευση, διότι ἐλπίζει ὅτι μετὰ ἀπὸ αὐτὸ εἶναι εὐκολο νὰ μᾶς κερδίσει. Γιατί; Ἐπειδὴ παύουμε νὰ ἀγωνιζόμαστε.

Ἐπομένως, ἐμεῖς ἐρχόμενοι στὴν Ἐκκλησία, ἀντλοῦμε θάρρος, δύναμη, κουράγιο καὶ Χάρη μὲ τὴν ὁποία ἐπιτυγχάνουμε τὸν ἁγιασμὸ καὶ τὴ σωτηρία.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς δίνει τὴ Χάρη μέσα ἀπὸ τὰ μυστήρια. Ὅποιος ἔχει λατρευτικὴ ζωὴ καὶ συμμετέχει ἐνεργῶς στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, αὐτὸς ἀγιάζεται. Προπάντων, διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας

¹ Α΄ Θεσσ. 3.3.

Σὲ ὅλους τοὺς χώρους, σὲ ὅλα τὰ πεδία τῆς ζωῆς μας,
ἐὰν στρέψουμε τὰ βλέμματά μας, θὰ δοῦμε καὶ σήμερα
νὰ ὑπάρχουν Ἅγιοι. Δὲν ἐξέλιπαν οἱ Ἅγιοι.
Βεβαίως, δὲν ἔρχονται στὴν ἐπιφάνεια.
Ὁ Ἅγιος δὲν θέλει τὴν ἐπιφάνεια, θέλει τὴν ἀφάνεια.
Κάνει τὸ καλὸ καὶ κρύβεται. Δὲν θέλει τὰ «εὖγε».
Γιατί; Ἡ ἀγιότητα δὲν θέλει νὰ εἶναι προκλητικὴ
στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων.
Θὰ ψάξεις γιὰ νὰ βρεῖς τὸν ἅγιο ἄνθρωπο.

Εὐχαριστίας, ποὺ εἶναι τὸ κέντρο τοῦ Χριστιανοῦ, τὸ κέντρο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, γινόμαστε σύσσωμοι καὶ σύναιμοι Χριστοῦ. Ἐξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχει οὔτε σωτηρία οὔτε ἀγιασμός. Μέσα στὴν Ἐκκλησίαν τὰ πάντα, μέσα στὴν Ἐκκλησίαν ζεῖ ὁ ἄνθρωπος τὸν γήινο Παράδεισο. Γεύεται καὶ μετέχει ἀπὸ αὐτὴν τὴ ζωὴ τὸν Παράδεισο.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ἐργαστήριον τῆς ἀγιότητος τοῦ πληρώματός της. Δὲν ἐξέλιπαν ποτὲ οἱ Ἅγιοι καὶ ἡ Ἐκκλησία μας δὲν ἔχασε ποτὲ τὴν ἀγιαστικὴ δύναμη, νὰ παίρνει τὸν ἄνθρωπο, νὰ τὸν φωτίζει, νὰ τὸν καθαρίζει, νὰ τὸν ἀγιάζει καὶ νὰ τὸν προσφέρει δῶρο σ' Αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Κύριο.

Ναί, αὐτὴ ἡ μάνα ποὺ ἔχει δύο παιδιά καὶ ἔχει ἕνα τρίτο, προβληματικὸ παιδί, παραπληγικὸ παιδί. Χαίρεται γιὰ τὰ δύο, δοξάζει, ὅμως, τὸν Θεὸ καὶ γιὰ τὸ τρίτο παιδί, δὲν βαρυγκομάει. «Αὐτὸ εἶναι ὁ σταυρὸς μου! Σ' εὐχαριστῶ Θεέ μου ποὺ μοῦ ἔδωσες καὶ αὐτὸ τὸ παιδί, γιὰ νὰ μοῦ ἀνοίξει τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου». Ἀκοῦτε τί λέει; Αὐτὴ εἶναι ἁγία μητέρα!

Ἡ γυναίκα ποὺ ἔχει ἕναν δύσκολο

ἄνδρα καὶ ξέρει τὰ λάθη του καὶ γνωρίζει τὶς ἐξωσυζυγικὲς δραστηριότητές του, ἀλλὰ δὲν τινάσσει στὸν ἀέρα τὸ οἰκογενειακὸ οἰκοδόμημα, τὸν ὑπομένει, τὸν ἀνέχεται, προσεύχεται, τοῦ καλοφέρεται, δὲν τὸν ὑβρίζει, δὲν τὸν περιφρονεῖ, δὲν συγκρούεται, αὐτὴ ἡ μητέρα, ἡ σύζυγος, ποὺ στέκεται ὀρθὰ γιὰ νὰ μὴν διαλύσει τὸ σπίτι της, εἶναι μιὰ ἡρώιδα, εἶναι μιὰ Ἁγία τῆς Ἐκκλησίας μας!

Αὐτὸς ὁ ἐργάτης ποὺ ἔχει ἕναν δύσκολο ἐργοδότη, καὶ τὸν ὑπομένει καὶ τὸν ἀνέχεται καὶ ὅταν τὸν ἀδικεῖ καὶ ὅταν τὸν περιφρονεῖ καὶ ὅταν τὸν ἀγνοεῖ καὶ ὅταν τοῦ κακοφέρεται, αὐτὸς στέκεται ὀρθὸς καὶ δοξάζει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτσι κάνει μιὰ πράξη ἀγιασμοῦ μὲ τὴν ὑπομονή του καὶ τὴν ταπεινότητά του. Γιατὶ τὸ κάνει; Ἐπειδὴ πιστεύει στὸν Θεὸ καὶ πρέπει νὰ μὴν χάσει τὴ δουλειά του, γιὰ νὰ θρέψει τὴ φανίλια του.

Πόσα τέτοια παραδείγματα!...

Αὐτὸς ὁ ἀσθενής, ποὺ χρονίζει τώρα στὸ κρεβάτι, βασανίζεται, ὑποφέρει, λιώνει, σβήνει σὰν τὸ κερί καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλη του δὲν βγαίνει οὔτε ἕνας γογγυσμός ... αὐτὸ λέγεται «πρᾶξις ἀγιασμοῦ». Αὐτὸς ὁ

Μὴν συνδέετε τὴν ἀγιότητα μόνο μὲ τοὺς ἀσκητές, τοὺς ἐρημίτες καὶ τοὺς ἀναχωρητές. Ἡ ἀγιότητα ὑπάρχει στὴν καθημερινότητα, μέσα στὴν οἰκογένεια, μέσα στοὺ σχολεῖο, μέσα στοὺ ἐργοστάσιο, μέσα στοὺν στρατό, μέσα στὴν πολιτικὴ καὶ μέσα στὰ δικαστήρια. Παντοῦ ὑπάρχουν Ἅγιοι! Ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν τοὺς βλέπουμε, γιατί τοὺς γνωρίζει μόνον ὁ Θεός.

ἀσθενῆς ποὺ ψελλίζει προσευχὲς καὶ δοξολογίες στοὺ ἅγιο ὄνομα τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς εἶναι ἕνας ἅγιος ἀσθενῆς.

Σὲ ὅλους τοὺς χώρους, σὲ ὅλα τὰ πεδία τῆς ζωῆς μας, ἐὰν στρέψουμε τὰ βλέμματά μας, θὰ δοῦμε καὶ σήμερα νὰ ὑπάρχουν Ἅγιοι. Δὲν ἐξέλιπαν οἱ Ἅγιοι. Βεβαίως, δὲν ἔρχονται στὴν ἐπιφάνεια. Ὁ Ἅγιος δὲν θέλει τὴν ἐπιφάνεια, θέλει τὴν ἀφάνεια. Κάνει τὸ καλὸ καὶ κρύβεται. Δὲν θέλει τὰ «εὖγε». Γιατί; Ἡ ἀγιότητα δὲν θέλει νὰ εἶναι προκλητικὴ στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων. Θὰ ψάξεις, γιὰ νὰ βρεῖς τὸν ἅγιο ἄνθρωπο. Ἡ καμμιά φορὰ ἂν εἶσαι «τυχερός», μέσα σὲ

εἰσαγωγικά, γιατί δὲν ὑπάρχει τύχη στὴν Πίστη μας, δὲν πιστεύουμε στοὺ τυχαῖο, θὰ σοῦ τὸν φέρει ὁ Θεὸς στοὺν δρόμο σου τὸν Ἅγιον ἄνθρωπο, ὅπως ἔκανε σὲ κάποιους ἀνθρώπους.

Μὴν συνδέετε τὴν ἀγιότητα μόνο μὲ τοὺς ἀσκητές, τοὺς ἐρημίτες καὶ τοὺς ἀναχωρητές. Ἡ ἀγιότητα ὑπάρχει στὴν καθημερινότητα, μέσα στὴν οἰκογένεια, μέσα στοὺ σχολεῖο, μέσα στοὺ ἐργοστάσιο, μέσα στοὺν στρατό, μέσα στὴν πολιτικὴ καὶ μέσα στὰ δικαστήρια. Παντοῦ ὑπάρχουν Ἅγιοι! Ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν τοὺς βλέπουμε, γιατί τοὺς γνωρίζει μόνον ὁ Θεός.

Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης: ὁ προστάτης τῶν Νομικῶν

Κωνσταντῖνος Γ. Παρχαρίδης, Δικηγόρος

Ηπαρουῖσα εἰσήγηση γιὰ τὸν Ἅγιο Διονύσιο τὸν Ἀρεοπαγίτη ἐκκινεῖ, προκειμένου νὰ δοθεῖ ἔστω ἡ ἐλαχίστη τιμὴ ποὺ ἀπαιτεῖται σὲ αὐτὸν τὸν μεγάλο Ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπὸ τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ 17^ο Κεφάλαιο τῶν Πράξεων καὶ γίνεται εἰσαγωγικὴ ἀναφορὰ στοὺς στίχους 22-23 καὶ 32-34 αὐτοῦ, ὅπου ἀναγράφεται ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν, Παύλου, στοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ στὴ μεταστροφή ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία στὸν Χριστιανισμό, στὴν ὀρθὴ πίστη, αὐτοῦ τοῦ δικαίου καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς συνοδείας του, ποὺ ποτὲ δὲν σταματοῦσε νὰ σκέφτεται καὶ νὰ προβληματίζεται, ἀπονέμοντας δικαιοσύνη. Ἄλλωστε, ἂς μὴν ξεχνοῦμε τὰ θεῖα λόγια: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ δικαιοσύνην αὐτοῦ».¹

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μίλησε στοὺς Ἀθηναίους καὶ σὲ ὅσους ἄλλους ξένους βρίσκονταν στὸν Ἀρειο Πάγο μὲ γλῶσσα φλογερὴ καὶ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, μίλησε γιὰ τὸν Ἀληθινὸ Θεό, ἐκκινούμενος ἀπὸ τὸν βωμὸ ποὺ διατηροῦσαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τιμὴν τοῦ «Ἀγνώστου Θεοῦ», δεῖγμα ὅτι δὲν ἦταν ἀναπαυμένοι μὲ τοὺς διαφόρους «δικούς τους θεοὺς» μὲ τὶς μικρότητες, τὰ πάθη καὶ τὶς ἔχθρες τους, μίλησε γιὰ τὴ «μωρία τοῦ Σταυροῦ», μίλησε γιὰ τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, μίλησε γιὰ τὴ μέλ-

λουσα Κρίση, ἀλλὰ δυστυχῶς, δὲν βρῆκε πρόσφορο ἔδαφος στὴν πλειονότητα αὐτῶν τῶν «δικαίων» ἀνθρώπων τῆς τότε ἄρχουσας τάξης καὶ τῆς ἐκεῖ ἐλίτ κοινω-νίας τῆς ἄλλοτε κραταιᾶς Ἀθήνας. Ὅμως, ἓνας δίκαιος καὶ σοφὸς Ἀθηναῖος ἄνδρας, ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης μὲ τὴ Δάμαρπ καὶ τὴ συνοδεία του, τὸν ἀκολούθησε, καταλαβαίνοντας – ἢ μάλλον νιώθοντας – τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου, ἀδι-αφορῶντας γιὰ τὸ ὁποιοδήποτε «κόστος» ποὺ μπορεῖ νὰ εἶχε αὐτό. «Ἡ εἰδωλολατρία δὲν ἔχει τίποτε νὰ τοῦ προσφέρει καὶ τοῦ εἶναι τελειῶς ἀταίριαστη. Ἄλλ' οὐτε καὶ ἡ ἀλήθεια ποὺ προσφερόταν μέσα ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ γενικότερα ἀπὸ τὸ ἀνθρώπι-νο Δίκαιο, τὸν ἱκανοποιοῦσε. Ἀντίθετα, ἡ θρησκεία τῶν εἰδώλων καὶ τὸ Δίκαιο τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀπογοητεύουν. Γι' αὐτὸ ὁ Διονύσιος ἀναζητεῖ τὴν πραγματικὴ, αἰώ-νια ἀλήθεια, αὐτὴ γιὰ τὴν ὁποία «συμμαρ-τυρεῖ ἡ συνείδησίς του». [...] Ὁ Διονύσιος δὲν εἶδε τὴ διδασκαλία τοῦ Παύλου ὡς τὴν πιὸ ἄρτια ἔστω φιλοσοφικὴ θεωρία, ἀλλὰ τὴ δέχθηκε ὡς τὴν «ἐξ ἀποκαλύψε-ως ἀλήθειαν», ὅπως ἄλλωστε τὴ διοχέ-τευσε ὁ Παῦλος μέσα ἀπ' τὸν βωμὸ τοῦ «ἄγνώστου Θεοῦ» στοὺς Ἀθηναίους. Γιατὶ σκοπὸς τῆς ἀρεοπαγίτικῃς δημηγορίας τοῦ Παύλου δὲν ἦταν βέβαια ἡ ἀνάπτυξη ἐνὸς νέου φιλοσοφικοῦ συστήματος, ἀλλὰ ἡ ἀποκάλυψη τοῦ «ἄγνώστου Θεοῦ», ποὺ γιὰ τὸν Παῦλο δὲν ἦταν ἄλλος παρὰ ὁ Κύ-ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός».

Ὁ Βίος του

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸν 1^ο αἰῶνα μ.Χ. ἀπὸ εὐπορῆς οἰκογένειας. Οἱ γονεῖς του ἦταν εὐγενεῖς καὶ πλούσιοι Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι φρόντισαν ἰδιαίτερα γιὰ τὴ μόρφωση τοῦ υἱοῦ τους, ὁ ὁποῖος ἀπὸ μικρὸς ἐπιδόθηκε στὴ μελέτῃ τῆς φιλοσοφίας καὶ διακρίθηκε γιὰ τὴ σοφία καὶ τὴ σύνεσή του, καθὼς καὶ γιὰ τὴ ρητορικὴ του δεινότητα. Οἱ γνώσεις του καὶ τὸ ἀκέραιο τοῦ χαρακτῆρα του, τὸν ὀδήγησαν νὰ λάβει μία θέση στὸ σῶμα τῶν δικαστῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἔχαιρε τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν Ἀθηναίων.

Σημειώνεται δὲ ὅτι, ὁ Ἅγιος, νέος ὄντας, μετέβη στὴν Ἡλιούπολη τῆς Αἰγύπτου, προκειμένου νὰ γνωρίσει νέες φιλοσοφικὲς σχολὲς τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Ἡ ἐπιθυμία του γιὰ γνώση ἦταν μεγάλη, ἡ δίψα του ἄσβεστη. Τότε συνέβη τὸ ἐξῆς θαυμαστὸ γεγονός: κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἡμέρας, ἔγινε ἔκλειψη ἡλίου, ὁ οὐρανὸς σκοτείναισε ἀπότομα καὶ ἐκδηλώθηκαν ἀκραῖα καιρικὰ φαινόμενα, ποὺ δὲν μπορούσαν νὰ ἐξηγηθοῦν. Τότε ὁ Ἅγιος ἀναφώνησε: «Ὁ Θεὸς πάσχει ἢ τὸ πᾶν ἀπόλλυται» καὶ σημείωσε τὴν ἡμερομηνία καὶ τὴν ὥρα αὐτοῦ τοῦ γεγονότος. Ἦταν ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς Σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους! Ὅταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μιλώντας στὸν Ἀρειο Πάγο γιὰ τὴ Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀναφέρθηκε μεταξὺ ἄλλων καὶ στὰ ἀκραῖα καιρικὰ φαινόμενα ποὺ ἔλαβαν χώρα κατὰ τὴ Σταύρωση τοῦ Κυρίου, τότε ὁ Διονύσιος, ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Μεταφραστής² «παρετήρησε τὸ ἡμερολόγιόν του, ὅπου εἶχε σημειώσει τὸ γεγονὸς ἐκεῖνο καὶ ἐγνώρισεν ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεὸς ἀληθέςτατος, ἐπειδὴ εἰς τὸ Πάθος Του ἔγινε τοιαύτη θαυμάσιος

ἔκλειψις. Βεβαιωθείς λοιπὸν τὴν ἀλήθειαν, ἐπίστευσεν εὐθὺς εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἐβαπτίσθη μὲ ὅλον τὸν οἶκόν του, κατὰ τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ». Ὁ Ἅγιος μαγνητίζεται, λοιπὸν, ἀπὸ τὸν φλογερὸ καὶ μεστὸ λόγον τοῦ Ἀποστόλου καὶ βαπτίζεται χριστιανὸς μαζὶ μὲ τὴν οἰκογένειά του καὶ τοὺς οἰκείους του. Μαζὶ του πίστεψε καὶ μία Ἀθηναῖα γυναῖκα, ἡ Δάμαρις, γιὰ τὴν ὁποία δὲν ὑπάρχουν βιογραφικὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ ἐθεωρεῖτο σπουδαῖα γυναῖκα τῆς ἐποχῆς, καθότι ἀναφέρεται τὸ

ὄνομά της στο βιβλίο τῶν *Πράξεων τῶν Ἀποστόλων*, ἐνῶ γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ πίστεψαν στὸν Χριστιανισμό δὲν γίνεται ὀνομαστικὴ ἀναφορά, ἀλλὰ ἀναφέρονται ὡς «ἕτεροι σὺν αὐτοῖς».

Ὁ Παῦλος, παρόλο ποὺ ἀπογοπεύτηκε ἀπὸ τὴν ἀρνητικὴ στάση τῶν λοιπῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἀξιωματοῦχων τῆς Ἀθήνας στὸν λόγο του γιὰ τὸν Χριστὸ στὸν Ἄρειο Πάγο, ἐντούτοις δὲν μπορούσε νὰ κρύψει τὴ χαρὰ του γιὰ «τὸν πιὸ σπουδαῖο Ἀθηναῖο, τὸν σεβαστὸ ἀπ' ὅλους, Διονύσιο τὸν Ἀρεοπαγίτη», ποὺ πίστεψε στὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Κύριο. Ὁ Διονύσιος, ὁ πρῶτος Ἀθηναῖος πιστός, ἦταν νομικός, ὅπως καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν. Νομοδιδάσκαλος ὁ Παῦλος, «φαρισαῖος κατὰ νόμον», δικαστὴς ὁ Διονύσιος, «ἀρεοπαγίτης», ἐφαρμοστὴς καὶ ἐρμηνευτὴς κατ' ἀνάγκην τοῦ νόμου. Ἡ σχέση αὐτὴ ἔδινε πολλὰς ἐλπίδες στὸν Παῦλο, πῶς, ἀκόμη καὶ στὴν «κατείδωλον» Ἀθήνα, κάτι μπορούσε νὰ γίνει γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ Εὐαγγελίου, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτη».

Ὁ Ἅγιος προοδεύει συνεχῶς στὴ νέα πίστη, ὁ βίος του εἶναι ἐνάρετος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἡ διδασκαλία του ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ὁδηγοῦμενη, διακρίνεται παράλληλα γιὰ τὴν ὑψηλὴ θεολογία του. Κατηχήθηκε βαθύτερα καὶ καθοδηγήθηκε πνευματικὰ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰερόθεο, πρῶτον Ἐπίσκοπο Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖο καὶ διαδέχθηκε στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο. Ἔτσι, ὅπως ἀναγράφεται ἀπὸ τὸν ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μας, Ἅγιο Γεράσιμο Μοναχὸ Μικραγιαννανίτη, στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, «ἐκ τῆς ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ συνεδρίας, πρὸς τὴν τῆς Ἐκκλησίας προεδρίαν ἱερῶς ἀπεκατέστη».

Ἀκόμη, ἡ παράδοση θέλει τὸν Ἅγιο Διονύσιο τὸν Ἀρεοπαγίτη νὰ ἔχει συναντήσει τὴ Θεοτόκο στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ ἔχει

μεταφερθεῖ σὲ νεφέλη, ὅπως καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἄλλοι Ἅγιοι Πατέρες, κατὰ τὴν Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐπίσης, ἐπισκέπτεται δύο φορὲς τὴ Ρώμη, ὅπου καὶ εἶχε σπουδάσει: τὴ μία, κατὰ τὸ μαρτύριο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅπως ὁ ἴδιος μαρτυρεῖ στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Τιμόθεο, συμμαθητὴ καὶ συναπόστολο, καὶ τὴ δεύτερη, στὰ χρόνια τοῦ Κλήμεντος Ρώμης. Ἡ φήμη του ἐξαπλώθηκε καὶ σὲ ὅλη τὴ Δύση (Γαλατία, Ἰσπανία, Βρετανία), φέροντας σοβαρὸ πληγμὰ στὴν εἰδωλολατρία. Ἀκόμη, φέρεται νὰ εἶχε ἀναλάβει ἱεραποστολικὴ δράση στὴ Γαλλία (τὴν τότε Γαλατία) καὶ συγκεκριμένα στὸ Παρίσι. Ὅμως, λοιποὶ ἱστορικοὶ θεωροῦν ὅτι ὁ Διονύσιος αὐτός, ἦτοι ὁ ἱεραπόστολος, ὁ Ἀπόστολος τῆς Γαλατίας καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῶν Παρισίων, ἦταν ἄλλο πρόσωπο μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα μὲ τὸν Ἅγιο Διονύσιο τὸν Ἀρεοπαγίτη καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχέονται. Πρόκειται γιὰ παράδοση ποὺ παρουσιάζεται στὴ Δύση κατὰ τὸν 9^ο μ.Χ. αἰῶνα καὶ ὅτι πρόκειται γιὰ ἄλλο πρόσωπο μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ποὺ στάλθηκε ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Ρώμης Φαβιανὸ, μαρτύρησε τὸ 280 μ.Χ. καὶ ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στὶς 9 Ἀπριλίου, σύμφωνα μὲ τὸ παλαιὸ Μαρτυρολόγιο τῆς Ρώμης.

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ δράση του, ὅπως ἦταν φυσικὸ, ἐνόηλεσε τὴν τότε καθεστῆκυῖα τάξη (status quo) καὶ ἰδιαίτερα τὸν εἰδωλολάτρη αὐτοκράτορα Δομετιανό, ὁ ὁποῖος, μὴ μπορῶντας μὲ τὶς γνωστὲς προτάσεις του περὶ διασώσεως τῆς (ἐπιγείας) ζωῆς του, τιμῶν καὶ δόξας ἐὰν παραμείνει εἰδωλολάτρης, διέταξε τὴ σύλληψη καὶ τὸν βασανισμό του καὶ τέλος, στὶς 3 Ὀκτωβρίου τοῦ 96 μ.Χ., ὁ Διονύσιος στέφθηκε μὲ τὸ ἀμάραντο στεφάνι τοῦ Μαρτυρίου διὰ ἀποκεφαλισμού. Στὸ μαρτύριό του, τὸν ἀκολούθησαν καὶ τὰ πνευματικὰ του τέκνα, Ρουστικὸς καὶ Ἐλευθέριος, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία μας συνεορτάζει μαζὶ μὲ τὴν Ἁγία Δάμαρην καὶ τὸν Ἅγιο Διονύσιο τὸν Ἀρεοπαγίτη τὴν 3^η Ὀκτωβρίου.

Σήμερα, ἡ τιμία κάρα τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἀποθησαυρίζεται στὴ Μονὴ Δοχειαρίου Ἀγίου Ὁρους, στὴν ὁποία τὴ δώρισε ὁ Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Ἀλέξιος Κομνηνὸς μὲ χρυσόβουλο.

Ἡ ἱερὰ Παράδοση θέλει, μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμό του, ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος νὰ πῆρε μὲ τὰ χέρια του τὴν τιμία κάρα του καὶ κρατώντας την, νὰ περπάτησε δύο μίλια περίπου καὶ δὲν τὴν ἄφησε, παρὰ μόνον ὅταν συνάντησε μία εὐσεβῆ γυναῖκα, τὴν Κατούλα, στὰ χέρια τῆς ὁποίας ἐναπόθεσε τὴν κάρα του, κατὰ Θεία Πρόνοια.

Ἐνταφιάστηκε ἀπὸ κάποιους εὐλαβεῖς Χριστιανοὺς μαζὶ μὲ τὰ σώματα τῶν ἀνωτέρω δύο μαθητῶν του, παρόλο ποὺ ὑπῆρξε ἐντολὴ τοῦ αὐτοκράτορος νὰ μὴν ταφοῦν καὶ ἀργότερα ἐκεῖ χτίστηκε μεγαλοπρεπὴς ναός.

Σήμερα, ἡ τιμία κάρα τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἀποθησαυρίζεται στὴ Μονὴ Δοχειαρίου Ἀγίου Ὁρους, στὴν ὁποία τὴ δώρισε ὁ Αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Ἀλέξιος Κομνηνὸς μὲ χρυσόβουλο.

Τὸ ἔργο του

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος φέρεται νὰ εἶναι ὁ συγγραφέας σπουδαίων θεολογικῶν συγγραμμάτων, ὅπως εἶναι: «Περὶ Οὐρανίου Ἱεραρχίας τῶν ὑπερκοσμίων Ἀγγέλων», «Περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας», «Περὶ Θείων ὀνομάτων», «Περὶ Καταφατικῆς καὶ Ἀποφατικῆς θεολογίας» καὶ «Δέκα συντόμων ἐπιστολῶν». Ὅμως, ἡ πατρότητα τοῦ Ἀγίου στὰ ἔργα αὐτὰ ἀμφισβητεῖται, κυρίως ἐπειδὴ μέχρι τὸν 6^ο μ.Χ. αἰῶνα αὐτὰ ἦταν ἄγνωστα καὶ πρωτοχρησιμοποιήθηκαν μὲ συγκεκριμένο τρόπο ἀπὸ μονοφυσίτες, γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὶς δοξασίες τους. Ἀκόμη, ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν πατρότητα τοῦ Ἀγίου σὲ αὐτὰ τὰ ἔργα, βασίζονται

στὸ ὅτι αὐτὰ ἀγνοοῦνταν ἀπὸ τὴν ἀρχαία Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ μονοφυσίτης πατριάρχης Ἀντιοχείας Σεβῆρος (512-518) τὰ ἐμφανίζει γιὰ πρώτη φορὰ μὲ τρόπο ποὺ τὸν συνέφερε. Ὁ συγγραφέας αὐτῶν τῶν ἔργων γνωρίζει πολὺ καλὰ τὰ ἔργα τοῦ νεοπλατωνικοῦ Πρόκλου (411-485), κάνει ἀναφορὰ γιὰ τὸ «Ἐνωτικόν» τοῦ αὐτοκράτορα Ζήνωνα (482) καὶ στὸν ὄρο «θεανδρική ἐνέργεια», ποὺ εἶναι μεταγενέστερος.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὑπάρχουν φωνές ποὺ ὑποστηρίζουν βάσιμα τὴν πατρότητα τῶν ἔργων αὐτῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀγίου, ὑποστηρίζοντας παράλληλα ὅτι τὸ ἀμφιλεγόμενο αὐτὸ ζήτημα περὶ τῆς πατρότητας τῶν ἔργων, ἐκκινεῖ ἀπὸ τὶς κακοδοξίες τῶν Δυτικῶν. Ἐξάλλου, πολλοὶ μεγάλοι Πατέρες καὶ Ἅγιοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θεωροῦν τὰ ἀνωτέρω ἔργα τοῦ Ἀγίου γνήσια, ὅπως, μεταξὺ πολλῶν, εἶναι ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Συγκεκριμένα, ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὑπερασπιζόμενος τὰ ἐν λόγῳ συγγράμματα, ἀναφέρεται στοὺς ἐπικριτὲς τοῦ Ἀγίου: «Καὶ ἂν δὲν εὐλαβήθη [δηλ. αὐτός που τὰ ἀμφισβητεῖ (ὡς πρὸς τὴ γνησιότητα)] Μαξίμους, Σωφρονίους, Ἀνδρέας, Δαμασκηνούς, Σουΐδας, Συγγέλους, Ἀγάθωνας, Πάπας καὶ ἄλλους πολλοὺς μερικοὺς Πατέρας, οἵτινες ὡς γνήσια δέχονται τὰ ῥηθέντα τοῦ Θείου Διονυσίου συγγράμματα, κἂν ἔπρεπεν ὁ εὐλογημένος νὰ εὐλαβηθῇ δύο Οἰκουμενικὰ Συνόδους, τὴν Ἐκτὴν λέγω, ἥτις ἀναφέρει ρητὸν ἐξ

αὐτοῦ κατὰ τὴ στ' ἡρᾶσιν αὐτῆς καὶ τὴ Ζ' Οἰκουμενικῇ, ἥτις ἐν τῷ β' καὶ δ' κανόνι αὐτῆς ρητὰ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ἀναφέρει, καὶ αὐτὸν τὸν Διονύσιον Μέγαν ὀνομάζει. Ὁμοίως καὶ μίαν τοπικὴν Σύνοδον, τὴν ἐν Ρώμῃ, συναχθεῖσαν ἐπὶ Μαρτίνου κατὰ Μονοθελιτῶν. Ἀλλὰ γάρ, γεννηθῆ-
 τωσαν αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἀληθεῖς, ὥς σφάλλεσθαι μὴ δυνάμεναι, πᾶς δὲ ἄνθρωπος μερικός, γεννηθῆτω ψεύστης, ὥς σφαλῆναι δυνάμενος, κἂν μυριάκις καλῆται σοφὸς καὶ φιλόσοφος».

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀμφιβολιῶν περὶ γνησιότητος τῶν ἔργων, ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, παραμένει ἓνας λαμπρὸς φάρος τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, ὁ ὁποῖος ἀκτινοβολεῖ σὲ ὅλο τὸν χριστιανικὸ καὶ νομικὸ κόσμον, δίνοντας τὸ σωστὸ παράδειγμα πρὸς μιμῆσιν.

Δεῖγμα ὑψηλῆς Θεολογίας εἶναι ἡ «Θεολογία τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ἀγαθοῦ» ποὺ δι-
 απνέει ἓνα «σύστημα μυστικῆς θεολογίας». Ὁ Ἅγιος Διονύσιος δηλώνει ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ διδασκαλία του θεμελιώνεται τόσο στὴν Ἁγία Γραφή, ὅσο καὶ στὴν Ἱερὰ Παράδοση. Ἡ διδασκαλία του ἀναφέρεται στὸ Καλὸ καὶ στὸ Ἀγαθὸ, ἐνῶ χρησιμοποιεῖ σπου-
 दाία θεολογικὴ ὀρολογία προκειμένου νὰ διαχωρίσει λεπτὲς θεολογικὲς ἔννοιες, ἐπι-
 κεντρώνοντας τὰ πάντα στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ. Περαιτέρω, ὁ Ἅγιος ὑποστηρίζει ὅτι «στὶς Γραφεὶς ἡ Θεαρχία ὑμνεῖται μὲ ὅλα τὰ ὀνόματα καὶ ταυτόχρονα μὲ κανένα ὄνομα, διότι ὁ Θεός, ὡς ὑπερούσιος δὲν ἔχει τίπο-
 τα κοινὸ μὲ τὰ ὄντα. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο προσεγγίζει ὅχι μόνον καταφατικά, ἀλλὰ καὶ ἀποφατικά τὸν Θεό, θεωρῶντας ὅτι οἱ ἀποφάσεις εἶναι πιὸ ταιριαστὲς γιὰ νὰ ἐκφράζει κανεὶς τὸ μυστήριό Του. Ἐφόσον οἱ ἀποφάσεις [=ἀρνήσεις] ὀνομάζουν ὅχι τί εἶναι, ἀλλὰ τί δὲν εἶναι ὁ Θεός, ὁ Ἀρεοπαγί-
 της συμπεραίνει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἐπέκεινα τόσο τῶν καταφάσεων, ὅσο καὶ τῶν ἀπο-
 φάσεων. Παρόλο ποὺ εἶναι καταφάσεις, οἱ θεωρυμίες προσφέρουν μία πραγματικὴ

μετοχὴ στὴ θεία ζωὴ, διότι ἀποτελοῦν τρό-
 πον τινὰ εὐδὼν ἱερὰ λείψανα τῆς παρου-
 σίας τοῦ Θεοῦ. Ἄρα, ὁ Θεὸς εἶναι τὸ Καλὸ καὶ Ἀγαθὸ ὅχι κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην νόηση, ἀλλὰ ὑπερουσίως καὶ ἀμεθέκτως. [...] [...] τὸ Καλὸ καὶ Ἀγαθὸ δημιουργεῖ ὅλα τὰ ὄντα χαρίζοντας στὸ καθένα τὴν ἐνότητά του, ἐνῶ στὸν κόσμον χαρίζει τὴν καθολικὴ του ἁρμονία. Ὁ Θεὸς δημιουργεῖ τὰ ὄντα σύμ-
 φωνα μὲ τὰ ἀγαθὰ θελήματά Του, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ταυτόχρονα τὰ θεῖα παραδείγ-
 ματα ἢ τοὺς θεῖους λόγους τῶν ὄντων καὶ προϋπάρχουν στὸν νοῦ Του. [...]».

Ἀκόμη, ὁ Ἅγιος τονίζει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀμέθεκτος, ἀλλὰ «μετέχεται ὡς πρὸς τὶς δυνάμεις του». Ὁ Ἅγιος πιστεύει ὅτι ὅλα τὰ ὄντα μετέχουν ἀναλόγως στὸ Καλὸ καὶ στὸ Ἀγαθὸ, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἀσχολεῖται «μόνο μὲ τὸν εὐπρεπῆ κόσμον τῶν ἀγγέλων, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἱερῶν πραγμάτων, ποὺ ταξινομοῦνται ἱεραρχικὰ γύρω ἀπὸ τὴν Ἀρχὴ τους, τὸν Χριστό. [...] Ὀνομάζει αὐτὸν τὸν ἁγιασμένο κόσμον Ἱεραρχία καὶ τὸν δομεῖ σύμφωνα μὲ μία τριαδικὴ τάξη, τὴν ὁποία ἐκφράζει μὲ τὸν ὅρον “διακόσμη-
 σιν” [...]». Ἀναφέρεται δὲ στὴν Οὐράνια καὶ στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱεραρχία, τονίζοντας παράλληλα τὴ σημασία τῶν σωστικῶν Ἱερῶν Μυστηρίων. Ὁ Ἅγιος θεωρεῖ ὅτι «ὁ ἐκτὸς Ἱεραρχίας κόσμος δὲν μετέχει στὴ θεοείδεια, γι' αὐτὸ εἶναι ἄκομα στὴν κα-
 τάσταση στὴν ὁποία βρισκόταν πρὶν τὴν ἐναθρόνησιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ πε-
 πτωκὴς ἄνθρωπος στερεῖται τὴν παρουσία τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ καὶ ὑποδουλώνεται στὶς δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ ἄσχημου, χάνει τὴν ὁμορφίαν του καὶ ἐξουσιάζεται ἀπὸ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρηνώσεως. Ἀπ' αὐτὴν τὴν προοπτικὴ ἡ οἰκονομία τῆς ἐνανθρω-
 πίσεως ἐκδηλώνεται ὡς μία ἀντικειμενικὴ ἀποκατάστασις τῆς ὠριότητος καὶ ἀγα-
 θότητος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἔτσι, χορηγεῖται ἐκ νέου στὸν ἄνθρωπον ἡ δυνα-
 τότητα νὰ ἀνάγεται πρὸς τὴν ἔνωση μὲ τὸ Καλὸ καὶ Ἀγαθὸ. Διὰ τῶν θεῶν μυστηρίων

«Ὅντως ἔκρινε τόσον δίκαια, ὥστε ὅλοι τὸν ἐθαύμαζον.
Διότι οὔτε πλουσίους ἡσχύνετο, οὔτε δῶρα ποσῶς ἐδέχετο,
ἀλλὰ τοὺς μὲν αὐθάδεις ἀδικητὰς αὐστηρῶς ἐτιμώρει,
εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἡδικομένους ἀπέδιδε τὸ δίκαιον καὶ
τοὺς ἐβοήθει ὅσον ἡδύνατο».

τὸ ἔργο ἀναπλάσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Χριστὸ εἶναι συνεχῶς παρὸν μέσα στὴν Ἑκκλησία Του [...]. Ὁ ἅγιος Πατὴρ ἐκλαμβάνει τὴ συνάντηση τοῦ Ἰσραὴλ μὲ τὸν Θεὸ στὸ Σινὰ ὡς τύπο τῆς ἐν τῇ λειτουργίᾳ συνάντησης μὲ τὸν Θεὸ Λόγο τῆς Ἑκκλησίας. Μέσα σ' αὐτὴν τὴ συνάντηση ὁ ἱερὸς λαὸς ἔχει τὴ θέα τῶν θείων πραγμάτων μόνο διαμέσου τῶν συμβόλων, οἱ ἱερεῖς ἔχουν τὴ θεωρία τῶν νοπτῶν κορυφῶν, ὅπου βαδίζει ὁ Θεός, ἐνῶ ὁ ἱεράρχης ἐνώνεται μυστικὰ μὲ τὸν Θεὸ Λόγο μέσα στὶς δυνάμεις Του. Ἐπομένως, ὁ ἀρεοπαγитικός μυστικισμὸς εἶναι οὐσιαστικὰ ἓνας μυστικισμὸς τοῦ Ἰησοῦ, ἐπειδὴ ἡ μυστικὴ ἔνωση εἶναι μία ἔνωση μὲ τὸ ὑπερούσιο φῶς τῆς θεότητάς Του. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐκλαμβάνει τὴ λειτουργικὴ σύναξη τῆς Ἑκκλησίας γύρω ἀπὸ τὸν εὐχαριστιακὸ Χριστὸ, ὡς μία εἰκόνα τῶν ἐσχάτων. Μετὰ τὴν κοινὴ ἀνάσταση οἱ δίκαιοι θὰ ἐνώνονται αἰώνιως μὲ τὸν Χριστὸ μέσα στὸ φῶς τῆς θεότητάς Του σ' ἓνα παμμακάριστο συμπόσιο χορήγησης ὅλων τῶν θείων κάλλων. Μὲ αὐτὴν τὴν αἰώνια εὐωχία, σταματᾷ ἡ κυκλικὴ κίνηση τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἀπὸ ἀγαθότητα ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ Του ὡς τὸ τελευταῖο ὄν, γιὰ νὰ συνάξει μὲ τὸ κάλλος Του ὅλα τὰ ὄντα σὲ ἔνωση μαζὶ Του».

Ἀπὸ τὸ Εὐαγγελικὸ Ἀνάγνωσμα τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ διαβάζουμε, μεταξὺ ἄλλων: «Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως, ποὺ θεωροῦνται ἐνάρετοι, καὶ οἱ νομικοί, ποὺ θεω-

ροῦνται πεπαιδευμένοι εἰς τὸν νόμον, αὐτοὶ ἀπέδειξαν ἀνωφελὲς καὶ μάταιον διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀπέβλεπεν εἰς τὴ σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Δι' αὐτοὺς ἡ ἀποστολὴ τοῦ Προφῆτου ἀπεδείχθη ἄκαρπος καὶ ἄσκοπος, διότι δὲν ἐδέχθησαν τὸ κήρυγμά του καὶ δὲν ἐβαπτίσθησαν ὑπ' αὐτοῦ». ³ Ὅμως, ὁ Ἅγιος, δεχόμενος τὴ διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν, Παύλου, ἀπέδειξε μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση του, ὅτι σωτηρία ὑπάρχει μόνον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Κλείνοντας, ἐπισημαίνουμε τὸν τρόπο ποὺ ὁ Ἅγιος ἀσκοῦσε τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστοῦ, γιὰ τὰ ὁποῖα ὅμως γνωρίζουμε λίγα, ὅπως μᾶς τὰ μεταφέρει ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Μεταφραστής: «Ὅντως ἔκρινε τόσον δίκαια, ὥστε ὅλοι τὸν ἐθαύμαζον. Διότι οὔτε πλουσίους ἡσχύνετο, οὔτε δῶρα ποσῶς ἐδέχετο, ἀλλὰ τοὺς μὲν αὐθάδεις ἀδικητὰς αὐστηρῶς ἐτιμώρει, εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἡδικομένους ἀπέδιδε τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ἐβοήθει ὅσον ἡδύνατο». Γίνεται ἀντιληπτό, λοιπόν, ὅτι ὁ Ἅγιος κατὰφερε νὰ συνδυάσει ἁρμονικὰ αὐτὲς τὶς δύο «ταυτότητες», τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ χριστιανοῦ. Θὰ μπορούσαμε, δέ, νὰ συμπεράνουμε ὅτι εἶναι ὁ «Ἅγιος Δικαστής», ὁ προστάτης ὅλων τῶν νομικῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐρμηνευτῶν καὶ θεραπευτῶν τοῦ Δικαίου· γιὰ τὴν ὁποῖα –ὅπως γνωρίζουμε– εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἀπονέμει δίκαιο...

Ἡ Ἀπελευθέρωση τοῦ Ἰάσμου 06 Ὀκτωβρίου 1920

Ἰωάννης Μ. Μπακιρτζής
Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς Δ.Π.Θ.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἰάσμου φαίνεται πὼς ξεκινάει, ὅταν ἡ τοποθεσία ἐποικίστηκε μᾶλλον ἀπὸ κατοίκους τοῦ πλησίον ὑστεροβυζαντινοῦ ὀχυροῦ πολίσματος τοῦ Περιθεωρίου, ἔδρα ἐπισκόπου, στὸν μυχὸ τῆς λίμνης Βιστωνίδας, σταθμοῦ ἐπὶ τῆς ρωμαιοβυζαντινῆς στρατιωτικῆς ὁδοῦ Ἐγνατίας, ποὺ μετονομάσθηκε ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς σὲ “ἀριστερὸ βραχίονα” καὶ συνέδεε τὴν Κωνσταντινούπολη μὲ τὴ Θεσσαλονίκη. Τὸ Περιθεώριο ἦταν παλαιότερα λιμάνι πού, μετὰ μακρὰ περιόδο παρακμῆς στὴν ὀψιμη βυζαντινὴ καὶ πρῶιμη ὀθωμανικὴ περίοδο, τελικῶς ἐγκαταλείφθηκε.

Ἐντέλει, μέρος τῶν κατοίκων τοῦ Περιθεωρίου μετακινήθηκε στὴν προσφορότερη θέση τοῦ Ἰάσμου, στὸ ἀνοιγμα τοῦ φαραγγιοῦ τοῦ χειμάρρου Κομφάτου, καθὼς αὐτὸς ἐξέρχεται τῶν ἀντερισμάτων τῆς Ροδόπης καὶ καταλήγει νότια στὴν πεδιάδα. Πρῶτη φορὰ, ἀναφέρεται ὁ Ἰασμος ἀπὸ τὸν περιηγητὴ Ἐβλιγιά Τσελεμπή τὸν 17^ο αἰῶνα.

Στοὺς κατοπινοὺς αἰῶνες, ἀπὸ τὴ μεσοθωμανικὴ μέχρι τὴν ὀψιμη ὀθωμανικὴ περίοδο, μαρτυρεῖται ὅτι ὁ Ἰασμος ἐξελίχθηκε σὲ μεγάλο ἀγροτοεμπορικὸ κέντρο τῆς περιοχῆς. Οἱ κάτοικοί του ἀσχολοῦνταν μὲ τὴ γεωργία, καλλιεργώντας κρεμμύδια, μετὰξι, καπνὸ καὶ ἀμπέλια. Ἡ ἀνθηση τοῦ ἡμιαστικοῦ κέντρου ὀδήγησε,

παρallήλως, καὶ σὲ οἰκιστικὴ ἀνάπτυξη.

Προχωρώντας στὴν ἀκολουθία τῶν γεγονότων τῶν ἀρχῶν τοῦ 20^{οῦ} αἰῶνα ποὺ ὀδήγησαν στὴν ἐνσωμάτωση τῆς Θράκης, συνεπῶς καὶ τοῦ Ἰάσμου, στὸν ἐθνικὸ κορμό, πρέπει νὰ γίνῃ ἀναφορὰ στὸν Β' Βαλκανικὸ πόλεμο τοῦ 1913, μεταξὺ τῶν συμμάχων Ἑλλάδας καὶ Σερβίας, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ρουμανίας ἐναντὶον τῆς Βουλγαρίας, ποὺ ἔληξε μὲ τὴ συντριπτικὴ βουλγαρικὴ ἥττα καὶ τὴν ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, μὲ τὸν ὅρο τῆς παραχώρησης τῆς δυτικῆς Θράκης στὴ Βουλγαρία.

Ἡ συνολικῶς ἐξαετὴς διάρκεια τῆς βουλγαρικῆς κυριαρχίας ἦταν τὰ πέτρινα χρόνια τόσο γιὰ τὴν ἑλληνορθόδοξη ὅσο καὶ τὴ μουσουλμανικὴ κοινότητα τῆς ἐπαρχίας, καθὼς ὁ βιαιότατος καὶ συστηματικὸς ἐκβουλγαρισμὸς ὀδήγησαν μέγα μέρος αὐτῶν τῶν πληθυσμῶν σὲ προσφυγοποίηση, ἐνῶ οἱ ἐναπομείναντες, κυριολεκτικὰ, ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα. Συνοπτικὰ, ἀναφέρουμε πὼς, μέχρι τοὺς πρῶτους μῆνες τοῦ 1920, οἱ ἐν λόγῳ ἑλληνορθόδοξοι πρόσφυγες ποὺ κατέφυγαν στὴ Μακεδονία καὶ εἶχαν ἐπιστρέψει στὴ δυτικὴ Θράκη, εἶχαν ἀνέλθει, συνολικὰ, στὸν ἀριθμὸ τῶν 22.598, σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως. Εἰδικότερα, παλιννόστη-

Τὰ ἀπελευθερωτικὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα, κατὰ τὴν πορεία τους πρὸς τὴν Γκιουμουλτζίνα, πέρασαν καὶ ἀπὸ τὸ Γιασίκιοϊ, τὸν σημερινὸ Ἰασμο. Οἱ κάτοικοι τοῦ οἰκισμοῦ ὑποδέχθηκαν τὸν στρατὸ μετὰ ἐπευφημιῶν, πανηγυρίζοντας, μὲ ὑψωμένες τὶς ἑλληνικὲς σημαῖες ἐπάνω στὸν αὐτοσχέδιο ξύλινο ἐξώστη, τὸν ὁποῖον εἶχαν δημιουργήσει πιθανῶς λόγω τῆς ἡμέρας.

Πηγή λεζάντας: Ξανθὴ Τζένη Θ. Κατσαρῆ-Βαφειάδη, «Διαβάζοντας» τὴν πόλη: Κουμουτζηνά, Γκιουμουλτζίνα, Κομοτηνὴ – Πρὶσσωπα καὶ Κεῖμενα, Κομοτηνὴ 2021, σ. 645. Προέλευση φωτογραφίας: ΦΕΞ, www.youtube.com/watch?v=EYIfP-3CfBU (τελευταία πρόσβαση 15/10/2020).

σαν στὸν Ἰασμο 688 κάτοικοί του.

Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως, ἡ τελικὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν παραχώρηση τῆς δυτικῆς Θράκης στὴν Ἑλλάδα ἐλήφθη στὴ διάσκεψη τοῦ Σὰν Ρέμο, ἡ ὁποία, στὴν πραγματικότητα ἦταν προέκταση τῶν συζητήσεων τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Εἰρήνης, δηλαδὴ τῶν διαπραγματεύσεων τῶν ἡγετῶν τῶν νικητῶν συμμάχων τῆς “Ἐγκάρδιας Συνεννόησης”. Ἡ Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία συμφώνησαν νὰ ἀποδώσουν τὴ δυτικὴ Θράκη στὴν Ἑλλάδα, ἀποσπώντας τὴν ἀπὸ τὴ Βουλγαρία,

ὅπως καὶ νὰ ἀπορρίψουν τὴν ἰδέα τοῦ γαλλικοῦ προτεκτοράτου.

Ἐν τέλει, ὡς ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν τῶν περίπλοκων καὶ ὀδυνηρῶν ἐξελίξεων, ἡ ἐνσωμάτωση τῆς Θράκης στὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια ἦρθε ὡς ἀποτέλεσμα τῆς συμμετοχῆς τῆς Βουλγαρίας στὸν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον στὸ πλευρὸ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν ὑπὸ τὴ Γερμανία, συμμετοχὴ ἡ ὁποία τὴν ἔφερε, στὸ στρατόπεδο τῶν ἡττημένων καί, μὲ τὴ Συνθήκη τοῦ Neuilly, τοῦ 1919, ἡ δυτικὴ Θράκη ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὴ βουλγαρικὴ

*Ἡ ἐλπίδα νὰ περισωθεῖ ἡ ἰδιοπροσωπία τοῦ Ἰάσμου,
ὅπως καὶ τῶν πλεονεκτημάτων ποὺ τὸν ἀνέδειξαν
σὲ ἓνα ἐκ τῶν σημαντικῶν κέντρων πολιτισμοῦ,
εἶναι τὸ ἀληθινὸ κίνητρο ποὺ ὀφείλουμε νὰ ἔχουμε
πρὸ ὀφθαλμῶν σὲ κάθε μας ἐγχείρημα παρὸν καὶ μέλλον.*

κυριαρχία καὶ τέθηκε ὑπὸ Διασυμμαχικὴ Κατοχή, ἕως τὴν 6^η Ὀκτωβρίου, ὁπότε τὸ ἑλληνικὸ 25^ο Σύνταγμα Πεζικοῦ ἀπὸ τὴν Ξάνθη, μεταστάθμευσε στὸν Ἰασμο, ἀνατολικά τῆς πόλης ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, σηματοδοτώντας τὴν ἀπελευθέρωση τῆς κωμόπολης καί, μετὰ μερικὲς ἡμέρες, ἡ μονάδα ἐπέστρεψε στὴν Ξάνθη, μέχρι τὸν Μάιο τοῦ 1920, ἀφοῦ πρῶτα ἐγκατέστησε προφυλακὲς.

Ἡ ἐνσωμάτωση τῆς δυτικῆς Θράκης ἐν συνόλῳ στὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια προσέφερε ἐξαιρετικὰ γεωστρατηγικὰ καὶ γεωπολιτικὰ πλεονεκτήματα στὴν πατρίδα. Στὸν οἰκονομικὸ τομέα, ἡ ἔνταξη τόσο τῶν δυναμικῶν ἐμπορικῶν κέντρων: τῆς Ξάνθης, τῆς Κομοτηνῆς, τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, τοῦ Ἰάσμου, τῶν Σαππῶν, τῶν Φερῶν, τοῦ Σουφλίου καὶ τοῦ Διδυμοτείχου, ὅσο καὶ τῶν εὐφορῶν πεδιάδων καὶ τῶν ὀρεινῶν τμημάτων τῆς Ροδόπης μὲ τὴν ὑψηλὴ δασοκάλυψη σὺν τοὺς ὑδάτινους πόρους, μὲ μεγάλες παραγωγικὲς δυνατότητες, ἦταν γεγονὸς μὲ ἀδιαμφισβήτητες θετικὲς συνέπειες. Ἡ προστεθεῖσα μακρὰ ἀκτογραμμὴ ποὺ ἐπεξέτεινε τὴν ἥδη ὑπάρχουσα, ἀνατολικότερα ἀπὸ τὸ Δέλτα τοῦ Νέστου, καθιστοῦσε ἑλληνικὴ κατὰ τὰ τρία τέταρτα τὴν ἡπειρωτικὴ αἰγαιακὴ ἀκτὴ.

Σήμερα, σὲ πεῖσμα τῶν δισεκτῶν καιρῶν, ἡ ἑλληνικὴ Θράκη διατηρεῖ σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ τὴν πολυπρόσωπη

εἰκόνα τῆς καὶ τὴν πολυδιάστατη κοულτούρα τῆς καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ γῆ, ὅπου κατοικοῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀποκρυστάλλωσαν μιὰ τεράστια κληρονομία. Ἐπιπλέον, δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονοῦμε καὶ τὸν ἄφθονο πνευματικὸ πλοῦτο καὶ τὴν πολιτισμικὴ προσφορά ποὺ ἐπιδαψίλευσαν οἱ προσφυγικοὶ πληθυσμοί, οἱ Μικρασιᾶτες, οἱ Ἀνατολικοθρακιῶτες καὶ οἱ Πόντιοι, μετὰ τὸ 1922, ὅταν συνεισέφεραν στὴ δημογραφικὴ ἀνάκαμψη καὶ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξη τῶν πόλεων, τῶν κωμοπόλεων καὶ τῶν οἰκισμῶν τῆς ὑπαίθρου μὲ τὸ ὑψηλότατο πνευματικὸ τους ἐπίπεδο, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν εἰσαγωγὴ νέων καλλιεργητικῶν τεχνικῶν καὶ μεθόδων παραγωγῆς.

Στὴ διάσωση ὅλων αὐτῶν τῶν πολιτισμικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ στὴν προτεραιότητα τῆς ἀνάδειξης καὶ τῆς ὀργανικῆς σύνδεσής τους μὲ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα ὀφείλουμε νὰ στοχεύουμε ἅπαντες, ὡς συμβολὴ στὴ συλλογικὴ καὶ ἐργῶδη προσπάθεια τῆς διαχείρισης αὐτῆς τῆς κληρονομίας μὲ τὴ ἀμύθητη ἀξία, ζητούμενο στοὺς παρόντες μεταβατικούς χρόνους. Ἡ ἐλπίδα νὰ περισωθεῖ ἡ ἰδιοπροσωπία τοῦ Ἰάσμου, ὅπως καὶ τῶν πλεονεκτημάτων ποὺ τὸν ἀνέδειξαν σὲ ἓνα ἐκ τῶν σημαντικῶν κέντρων πολιτισμοῦ, εἶναι τὸ ἀληθινὸ κίνητρο ποὺ ὀφείλουμε νὰ ἔχουμε πρὸ ὀφθαλμῶν σὲ κάθε μας ἐγχείρημα παρὸν καὶ μέλλον.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος 2024

Ἑορτὴ τῶν Ὁσίων Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου καὶ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέσησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἀποδημησάντων Ἱεροψαλτῶν, Ἰδρυτῶν, Μελῶν, Δωρητῶν καὶ Συνεργατῶν τοῦ Συλλόγου Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ χειροθέτησε Ἀναγνώστη τὸν κ. Ἀθανάσιο Παπαδόπουλο. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ἱερούργησε στὸ Μουσικὸ Σχολεῖο Κομοτηνῆς.

3^ο wellKOM

Στὶς 4 Ὀκτωβρίου 2024 ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις συμμετείχε στὸ 3^ο wellKOM, ὅπου ὑπεδέχθη τοὺς νέους φοιτητὲς καὶ τοὺς ἐνημέρωσε γιὰ τὶς δράσεις τῆς.

Ἑλευθέρια Ἰάσμου

Παραμονὴ τῶν Ἑλευθερίων τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Νικολάου Ἰάσμου, Μέγας Πανηγυρικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἐπιφανίου καὶ συγχοροστατοῦντων τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρου καὶ

τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου. Ἀνήμερα τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο, στὸ ὁποῖο προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, συλλειτουργοῦντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἐπιφανίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμφιπόλεως Χριστοφόρου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου. Ἐν συνεχείᾳ, τελέσθηκε ἡ Ἐπίσημη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τοῦ Ἰάσμου. Στὸ Ἑρῶν, τελέσθηκε ἡ Ἐπιμνημόσυνη Δέηση καὶ ἡ κατάθεση στεφάνων καί, ἀκολούθως, πραγματοποιήθηκε παρέλαση τῆς Μαθητικῆς Νεολαίας, τμημάτων τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων, τῶν Πολιτιστικῶν Ὁργανώσεων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρευροῦ Σταυροῦ.

Ἐπίσκεψη Προξένου τῆς Οὐκρανίας

Στις 16 Ὀκτωβρίου ὁ Ἀξιότιμος Κύριος Yevhen Shkvyra, Πρόξενος τῆς Οὐκρανίας στὴ Θεσσαλονίκη, εὐρισκόμενος στὴν πόλη τῆς Κομοτηνῆς, ἐπισκέφθηκε τὸν Σεβασμιώτατο στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἑορτὴ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, προστάτου τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ροδόπης, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Παρασκευῆς Κομοτηνῆς. Τὴν ἑορτὴ τίμησε ὁ ὡς ἄνω Σύλλογος, μὲ τὴν προσφορὰ Ἀρτοκλασίας.

Ἱερατικὴ Σύναξη Κληρικῶν

Στις 18 Ὀκτωβρίου 2024, πραγματοποιήθηκε ἡ τακτικὴ Ἱερατικὴ Σύναξη τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἀρχικά, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν πρωταγωνιστικὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας στὸν Μακεδονικὸ Ἀγῶνα, ὅπως καὶ στὸ μαρτυρικὸ τέλος πολλῶν Κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμίδων ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Νεοτούρκους. Κατόπιν, συζητήθηκαν διάφορα ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴ διοίκηση καὶ τὴ διαχείριση τῶν Νομικῶν Προσώπων.

Στὸ τέλος ὁ Σεβασμιώτατος, ἐν ᾧ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἐπέδωσε τὰ Ἐνταλτήρια Γράμματα στοὺς Ἱεροκέρυκες καὶ Πνευματικούς καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ διακονήσουν μὲ ζῆλο καὶ φόβο Θεοῦ, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετοῦνται ἐπαρκῶς οἱ πνευματικὲς ἀνάγκες τοῦ Πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Γ΄ Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ

Στις 18 καὶ 19 Ὀκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στὴν Αἴθουσα Πολιτιστικῶν Ἐκδηλώσεων τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου τὸ Γ΄ Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖο διοργάνωσε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὸ ὡς ἄνω Συνέδριο συμμετεῖχε καὶ ὁ Σεβασμιώτατος μὲ τὴν ἀνακοίνωση: «Πτυχὲς τῆς ὁργάνωσης τῆς Ἑλληνικῆς Κρατικῆς Διοίκησης στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη (1920-1922) σύμφωνα μὲ τὸν Κωνσταντῖνο Γεραγᾶ».

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου

Τὴν παραμονὴ ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο, εὐρισκόμενο στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Ροδόπης. Τὴν ἐπομένη, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε καὶ προέστη τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ καὶ τέλεσε τὴν ἀρχαιοπρεπῆ Θεία Λειτουργία.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου

Τὴν παραμονὴ ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Δημητρίου Νέας Σάντας καὶ ἀκολούθως προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας στοὺς Ὑφαντές. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ τῆς Νέας Καλλιστῆς.

Ἐπιμνημόσυνη Δέηση τῶν Ἐθνομαρτύρων κληρικῶν

Στὶς 27 Ὀκτωβρίου ἑ. ἔ., ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν μακαρίων Ἐθνοῖερομαρτύρων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Μουσικὴ ἐκδήλωση: «Στὸν βυθὸ τῆς Μουσικῆς συνταξιδεύουμε...»

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη, συμμετέχουσα στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Κομοτηνῆς ὡς «Πρωτεύουσα Νεότητος 2024», διωργάνωσε μουσικὴ ἐκδήλωση μὲ τίτλο: «Στὸν βυθὸ τῆς

Μουσικῆς συνταξιδεύουμε...», σὲ συνεργασία μὲ τὶς νεανικὲς χορωδίες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς καὶ Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος, ὅπως ἐπίσης καὶ τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς.

Ἐπιμνημόσυνη Δέησης Νέστορος Τσανακλῆ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 27 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ εὐεργέτου τῆς Κομοτηνῆς, ἀειμνήστου Νέστορος Τσανακλῆ, ἡ ὁποία τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Τὸ ἔπος τοῦ 1940

Τὴν 27^η Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὸ ὁμώνυμο πανηγυρίζον Παρεκκλήσιο τοῦ Στρατοπέδου Ταγματάρχου Ἰωάννου Κούρδαλου, στὴ Νέα Καλλίστη (872 Ἀποθήκη Καυσίμων). Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας 28^{ης} Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας τῆς Ἑθνικῆς μας Ἑορτῆς.

Ἐπίσκεψη Γενικοῦ Γραμματέα Ὁρσοκευμάτων

Στὶς 30 Ὀκτωβρίου, ὁ Ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Καλαντζῆς, Γενικὸς Γραμματέας Ὁρσοκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ὁρσοκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ, ἐπισκέφθηκε τὸν Σεβασμιώτατο στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἁγισμοὶ Ὀκτωβρίου

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τοὺς παρακάτω ἁγιασμούς: Στὸ Ἑργαστήριο Παραδοσιακῶν Χορῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ Τμήμα Κοινωνικῆς Ἑργασίας τοῦ Δ.Π.Θ., στὴ Χωροδία Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στοὺς πρῶτους Bowling Special Olympics Hellas, στὴν Α.Σ.ΠΑΙ.ΤΕ. Σαππῶν καὶ στὸ Τμήμα Ἑλληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Δ.Π.Θ.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὸ Δ΄ Πανελλήνιο Συνέδριο Λαογράφων

Τὴν 1^η Νοεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος παρευρέθηκε στὸ Δ΄ Συνέδριο Λαογράφων.

Ἑποδοχὴ Ἱερᾶς Εἰκόνος Παναγίας Ὁδηγητρίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 2^{ης} Νοεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε ἀντίγραφο τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ξενοφώντος Ἁγίου Ὁρους. Τὴν Εἰκόνα κόμισαν οἱ Ξενοφωντινοὶ Ἱερομόναχοι, π. Σεραφεῖμ καὶ π. Λουκάς. Ἀκολούθησε λιτανεὶα καὶ ἐνθρόνισή της στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς.

Ἡ ἐορτὴ ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ χειροτονία Πρεσβυτέρου

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ προεξῆρχε τῆς πνευματικῆς τραπέζης. Στὶς εὐφρόσυνες στιγμὲς τῆς εὐχαριστιακῆς Συνάξεως, προσετέθη καὶ ἡ εὐλογία τοῦ μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης διὰ τῆς εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίας τοῦ Ἱερολογιωτάτου Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κ. Ἀρσενίου Βασιλείου.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Παμμεγίστων Ταξιάρχων

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ Νέας Ἀδριανῆς. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιάρχων Λοφαρίου.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καὶ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου στὴν Ξυλαγανή. Ἀκολουθῶς χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ ὁμώνυμο Ἱερὸν Παρεκκλήσιον. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸ πανηγυρίζον Παρεκκλήσιον τῆς Κίρκης.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινὸ στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἡλικιωμένων (Γηροκομεῖο) Κομοτηνῆς. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸ ὡς ἄνω Ἱερὸ Παρεκκλήσιο.

Ἀγιασμός στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε ἀγιασμό

στη Σχολή Άστυφυλάκων Κομοτηνής.

Έορτή Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Παραμονή της έορτής του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στην Άγρυπνία που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Ξυλαγανής. Ανήμερα ο Σεβασμιώτατος εύλόγησε την καθιερωμένη Άρτοκλασία που προσέφερε ο Σύλλογος των έργαζόμενων του Δήμου Κομοτηνής, στο πανηγυρίζον παρεκκλήσιον Κομοτηνής.

Η έορτή Αγίου Αποστόλου Ματθαίου

Παραμονή της έορτής, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του πανη-

γυρικού Έσπερινοῦ στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και εύλόγησε την Άρτοκλασία που προσέφεραν ο Σύλλογος Έργαζομένων στις Δ.Ο.Υ. Ροδόπης.

Ο Σεβασμιώτατος στο Συνέδριο της Νομικής Σχολής Δ.Π.Θ.

Ο Σεβασμιώτατος παρευρέθηκε στην έναρξη του Συνεδρίου των τριών Νομικών Σχολών για τα 50 χρόνια από την ίδρυση της Νομικής Σχολής του Δ.Π.Θ.

Έπίσκεψη Αρχηγού ΓΕΣ

Στις 19 Νοεμβρίου 2024 ο Αρχηγός του Γ.Ε.Σ., Στρατηγός Γεώργιος Κωστίδης, επισκέφθηκε τον Σεβασμιώτατο στα Γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως.

Έπίσκεψη Υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη

Στις 20 Νοεμβρίου 2024, ο Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη, κ. Ανδρέας Νι-

κολακόπουλος, ἐπισκέφθηκε τὸν Σεβασμιώτατο στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν ὡς ἄνω πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ καὶ κατόπιν μετέβη στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὅπου προέστη τῆς Δοξολογίας, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ

Τὴν Παρασκευὴ 22 Νοεμβρίου ἔ. ἔ. , ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν

Ἰακώβου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ἑνοριακὸ Ναὸ Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου Νέου Σιδηροχωρίου.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἰμέρου καὶ προέστη τῆς λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ἑορτάζοντα φερώνυμο Ἱερὸ Ναὸ Ἰμέρου.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Στυλιανοῦ

Τὴν παραμονή, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικό Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Στυλιανοῦ Κομοτηνῆς καὶ ἱερούργησε στὸν αὐτὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀνέπεμψε δέσση ὑπὲρ φωτισμοῦ καὶ διαφυλάξεως πάντων τῶν βρεφῶν καὶ τῶν νηπίων.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἐκπρόσωπος τοῦ Παναγιωτάτου

Στις 23 Νοεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος ἐκπροσωπῶν τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, παρέστη στὴν ἐκδήλωση, τὴν ὁποία συνδιοργάνωσαν ἡ Ἱμβριακὴ Ἑνωσις Μακεδονίας-Θράκης καὶ ὁ Ἐκπολιτιστικὸς Σύλλογος Κίρκης: «Ἀπὸ τὴν Ἱμβρο στὴν Κίρκη».

Συνάντηση Σεβασμιωτάτου μὲ τὸν Σύνδεσμο Θεολόγων Ν. Ροδόπης

Κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Σεβασμιω-

τάτου Μητροπολίτου μας, διοργανώθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 28^{ης} Νοεμβρίου, στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς, συνάντηση ἐνημέρωσης καὶ ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων μὲ τὸν Σύνδεσμο Θεολόγων Ν. Ροδόπης.

Ὁρκωμοσία Δοκίμων Ἀστυφυλάκων

Τὸ πρωτὶ τῆς Παρασκευῆς, 29^{ης} Νοεμβρίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας Δοκίμων Ἀστυφυλάκων τοῦ Τμήματος Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς.

Δωρεὰν ἐξετάσεις μαστογραφίας ἀπὸ τὴν κινητὴ μονάδα πρόληψης μαστοῦ τοῦ Θεαγενείου Ἀντικαρκινικοῦ Νοσοκομείου

Τὸ πρωτὶ τοῦ Σαββάτου, 30^{ης} Νοεμβρίου 2024, κατόπιν συνεργασίας τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολεώς μας μὲ τὴ Διοίκηση τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Θεαγένειο» καὶ τὸν Σύλλογο Καρ-

κινοπαθῶν καὶ Φίλων Ροδόπης «Δύναμη Ψυχῆς», ἡ Κινητὴ Μονάδα Πρόληψης Μαστοῦ τοῦ Θεαγενείου Νοσοκομείου, ἀφίχθη στὸν αὐλαιο κῶρο τοῦ Δημαρχείου τῶν Σαππῶν, ὅπου πραγματοποιίσε δωρεὰν ἐξετάσεις Μαστογραφίας σὲ γυναῖκες ἡλικίας ἀπὸ 35 ἕως 70 ἐτῶν.

Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Βαρβάρας

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας. Τὴν ἐπομένη ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω Ἱερὸ Ναὸ καὶ ἐτέλεσε τὴ δοξολογία τοῦ Πυροβολικοῦ. Κατόπιν μετέβη στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ καὶ ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέηση ἔμπροσθεν τοῦ μνήματος τοῦ προκατόχου του.

Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου

Τὴν Τετάρτη 4 Δεκεμβρίου, παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, τελέσθηκε Ἀγρυπνία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Προφῆτη Ἡλίου Παλλαδίου.

Ἐκδήλωση γιὰ τὸν Ἅγιο Μάρκο τὸν Εὐγενικό

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 9 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στὸ Ἀμφιθέατρο τοῦ Ἰδρύματος Παπανικολάου, ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Μάρκο τὸν Εὐγενικό, ἡ ὁποία διοργανώθηκε ἀπὸ τὸν Σύλλογο Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς, στὸ πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ προστάτου του, Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου στὸν Ἀρχηγὸ Γ.Ε.ΕΘ.Α

Στὶς 10 Δεκεμβρίου 2024 ὁ Σεβασμιώτατος εὕρισκόμενος στὴν Ἀθήνα, συναντή-

θηκε με τον Άρχηγό Γ.Ε.ΕΘ.Α και συζητήσαν θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

Έορτή του Αγίου Σπυρίδωνος Επισκόπου Τριφυθούντος

Την Τετάρτη 11 Δεκεμβρίου, παραμονή της έορτής του Αγίου Σπυρίδωνος, ό Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Άκολουθία του Έσπερινού, στον έορτάζοντα όμώνυμο Ίερό Ναό του Μωσαϊκού και άνήμερα της έορτής ιερούργησε στον ως άνω έορτάζοντα Ίερό Ναό.

Η έορτή του Αγίου Μάρτυρος Άρριανού

Έπί τη εύκαιρία της έορτής του Αγίου Άρριανού, ό Σεβασμιώτατος ιερούργησε στο Ίερό Παρεκκλήσιο Αγίου Γεωργίου Φιλλύρας.

Έθιμοτυπική έπίσκεψη του Μητροπολίτου των Άρμενίων

Έθιμοτυπική έπίσκεψη στον Σεβασμιώ-

τατο πραγματοποιήσε τη 13^η Δεκεμβρίου ό νεοεκλεγείς Μητροπολίτης των Άρμενίων στην Ελλάδα, κ. Σαχάκ Γεμισιάν, συνοδευόμενος από τον Έφημέριο της Άρμενικής Κοινότητας Κομοτηνής και μέλη αυτής.

Έσπερινός του Αγίου Έλευθερίου

Παραμονή της έορτής του Αγίου Έλευθερίου ό Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά την Άκολουθία του πανηγυρικού Έσπερινού στο έορτάζον Ίερό Παρεκκλήσιο του Καταστήματος Κράτησης (Φυλακών) Κομοτηνής.

Η έορτή των Αγίων Τριών Παίδων έν Καμίνω

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινό καὶ ἐν συνεχείᾳ τέλεσε Ἀρτοκλασία στὸ παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Τριῶν Παιδῶν στὴν ἔδρα τῆς Περιφερειακῆς Πυροσβεστικῆς Διοίκησης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Τὴν ἐπομένη, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε καὶ προέστη τῆς ἐπίσημου Δοξολογίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ τῶν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν καὶ τοῦ 13^{ου} Νηπιαγωγείου Κομοτηνῆς

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης 18 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν δύο Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ τοῦ 13^{ου} Νηπιαγωγείου Κομοτηνῆς, στὴν αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς.

Ἑπιμνημόσυνη Δέηση γιὰ τὴ μάχη τοῦ Πόγραδets

Τὴν Τρίτη 17 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ὁ Σεβα-

σμιώτατος μετέβη στὴν 29^η Μ/Π ΤΑΞΠΖ, ὅπου τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση γιὰ τοὺς πεσόντες ἥρωες τῆς μάχης τοῦ Πόγραδets κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου.

Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Ἑνοριῶν

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 21 Δεκεμβρίου, στὴν αἴθουσα τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Κομοτηνῆς, πραγματοποιήθηκε ἡ Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Ἑνοριακῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ κόμματος «Νίκη» στὸν Σεβασμιώτατο

Τὴν 23^η Δεκεμβρίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τοῦ Κόμματος «Νίκη», κ. Δημητρίου Νατσιοῦ.

Ἐπίσκεψη Σεβασμιωτάτου σὲ Ἱδρύματα τῆς πόλεως

Τὴ δευτέρα 23 Δεκεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο τῆς πόλεως, ὅπου τέλεσε τὸ Ἱερὸ Μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου καὶ τὸ Ἱδρυμα Ἀποκαταστάσεως «ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ», ὅπου τέλεσε τὸν Ἀγιασμό. Ἐπίσης ἐπισκέφθηκε τοὺς Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὸ 13^ο Νηπιαγωγεῖο Κομοτηνῆς καὶ εὐχόμενος, προσέφερε χριστουγεννιάτικα δῶρα σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ καὶ στὸ προσωπικόν.

Κάλαντα τῶν Χριστουγέννων

Ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν ἐπίσκεψη χορωδιῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ν. Ροδόπης, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς, τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς, τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Νέου Σιδηροχωρίου, μαθητῶν τοῦ Συλλόγου Μέριμνας ΑΜΕΑ «Ἅγιοι Θεόδωροι» καὶ μαθητῶν τοῦ Ἑνιαίου Εἰδικοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Γυμνασίου-Λυκείου Κομοτηνῆς (Ε.Ε.Ε.Ε.Κ.), τοῦ νέου εἰδικοῦ Γυμνασίου Μελέτης, τοῦ Μουσικοῦ Γυμνασίου καὶ Λυκείου Κομοτηνῆς, συνοδευομένων ἀπὸ τοὺς Καθηγητές τους καὶ τὰ παιδιῶν τῶν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν, ποὺ ἔψαλλαν τὰ Χριστουγεννιάτικα κάλαντα.

Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Βασιλικῶν Ὁρῶν καὶ Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση στὸν Ἱασμό

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 23 Δεκεμβρίου, τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Νικολάου Ἰάσμου ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων καὶ Βασιλικῶν Ὁρῶν τῶν Χριστουγέννων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀκολουθίας πραγματοποιήθηκε ἐόρτιος ὁμιλία, εὐλογήθηκαν τὰ παραδοσιακὰ Χριστόψωμα καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔψαλαν τὰ Κάλαντα τῶν Χριστουγέννων, καθὼς καὶ ὕμνους καὶ ποιήματα.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς καὶ εὐλόγησε τὰ παραδοσιακὰ Χριστόψωμα. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμιώ-

τατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Κοπή Βασιλόπιτας καὶ χορήγηση ὑποτροφιῶν

Τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ ἔτους ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Βασιλείου Παγουρίων. Στὴ συνέχεια, μετέβη στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐπίσης ἐπέδωσε ὑποτροφίες στοὺς πρωτεύουσες μαθητὲς τῶν Λυκείων τῆς Ροδόπης στὶς παρελθοῦσες Πανελλαδικὲς Ἐξετάσεις.

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ	Την Γραμμή Κ.Κ. Κορινθίας	Αριθμός Άδειας
---------------------	------------------------------	----------------

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005